

3 Μαρτίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΛΕΙΤΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 582/90).

---

*Διοικητική Πράξη — Αιτιολογία — Απαραίτητο στοιχείο —
Αιτιολογία επαρκής — Ισχυρότερη η υποχρέωση αιτιολογίας
αποφάσεων συλλογικών δημοσίων οργάνων.*

Ο αιτητής προσέβαλε με την Προσφυγή την προαγωγή των 5
ενδιαφερομένων μερών αντ' αυτού στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Β'
Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης, η οποία ήταν
προϊόν επανεξέτασης, κατόπιν ακυρωτικής απόφασης του
Ανωτάτου Δικαστηρίου, και ως εκ τούτου η ισχύς της ανέτρεχε 10
στον αρχικό ουσιώδη χρόνο (συγκεκριμένα 6 1/2 έτη πριν τη λήψη
της προσβαλλόμενης απόφασης). Το κεντρικό ζήτημα στη
διαδικασία ήταν η επάρκεια της αιτιολογίας της επίδικης
απόφασης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, 15
αποφάσισε ότι:

1. Σύμφωνα με τη νομολογία μας, απαραίτητο στοιχείο 20
νομιμότητας όλων των διοικητικών πράξεων και/ή
αποφάσεων είναι η επαρκής αιτιολογία τους που είτε
περιέχεται στην ίδια τη διοικητική απόφαση, είτε συνάγεται
σε ικανοποιητικό βαθμό ή συμπληρώνεται από το
περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου. Η αιτιολογία είναι
επαρκής όταν δεν αφήνει το Δικαστήριο ή οποιοδήποτε

επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο σε οποιαδήποτε αμφιβολία, αναφορικά με τη φύση της. Μόνο η ύπαρξη επαρκούς αιτιολογίας επιτρέπει την αποτελεσματική διεξαγωγή του αναγκαίου δικαστικού ελέγχου των διοικητικών πράξεων και εμποδώνει την εμπιστοσύνη των διοικουμένων στη Διοίκηση. Η δέουσα αιτιολογία, επιβάλλεται για διευκόλυνση διαπιστώσεως για την ορθή εφαρμογή του Νόμου και άσκηση δικαστικού ελέγχου. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για απόφαση συλλογικού οργάνου, ισχύει η περί αιτιολογίας υποχρέωση και τούτο διότι σε μια τέτοια περίπτωση η απόφαση είναι το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών των οργάνων.

2. Όπως φαίνεται από τις σελίδες 5 και 6 του πρακτικού της η ΕΕΥ παρέβηκε σε πλήρη έρευνα και δίδει σαφή αιτιολογία γιατί επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, έναντι των υπολοίπων υποψηφίων. Η ΕΕΥ προχωρεί και δίνει ρητή αιτιολογία γιατί αποφάσισε να επιλέξει για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη και ταυτόχρονα δίνει τις παρατηρήσεις της αναφορικά με τους μη επιλαχόντες υποψηφίους. Αν και ο αιτητής δεν κατονομάζεται, εντούτοις είναι φανερό από εξέταση των σελίδων 5 και 6 του εν λόγω πρακτικού, ότι η ΕΕΥ προέβηκε σε σύγκριση μεταξύ όλων των υποψηφίων πριν αποφασίσει να προσφέρει προαγωγή στα ενδιαφερόμενα μέρη.
3. Ο ισχυρισμός του αιτητή περί διαπιστώσεως υπεροχής του δεν ευσταθεί καθότι αφορούσε διαφορετική διοικητική απόφαση από την υπό εξέταση απόφαση. Συγκεκριμένα την πλήρωση θέσεων Επιθεωρητή Β', Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης που ίσχυαν από 1/12/87 και όχι από 16/9/83.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Mouzouris v. Republic (1972) 3 C.L.R. 43·

Ierides v. Republic (1976) 3 C.L.R. 9·

Vassos Eliades Ltd v. Republic (1976) 3 C.L.R. 293·

Ευαγγελή και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 634.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Επιθεωρητή Β', Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης αντί του αιτητή. 5

Κ. Ευσταθίου για Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή. 10

Ρ. Παπαέτη (Δ/νις), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Ι. Γιαννακού. 15

Α.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Ε. Λοϊζίδου-Παπαφώτη.

20

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Κούρρης ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

25

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.), η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, με ημερομηνία 18/5/90, με την οποία η Ε.Ε.Υ. προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη, Ιωάννη Γιαννακού και Έλλη Λοϊζίδου- Παπαφώτη, στη μόνιμη θέση Επιθεωρητή Β', Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης, αναδρομικά από τις 16/9/83. 30

Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του που εκδόθηκε στις 23/1/90 πάνω στις προσφυγές με αριθμό 780/87, 791/87 και 847/87, ακύρωσε τις προαγωγές στη θέση Επιθεωρητή Β', Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης που είχαν αποφασιστεί από την Ε.Ε.Υ. στις 9/9/87 (ύστερα από επανεξέταση) και ίσχυαν από 16/9/83, των Κλείτου Σωτηριάδη (αιτητή), Λεύκιου Παπανικολάου, Ανδρέα Πολυδώρου και Χριστάκη 35 40

Χριστοδουλίδη.

5 Η Ε.Ε.Υ. στις 27/1/90 επανεξέτασε το όλο θέμα της πλήρωσης των πιο πάνω κενών θέσεων, κάτω από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 15/9/83, οπότε είχε ληφθεί η ακυρωθείσα απόφαση. Στις 6/3/90 η Ε.Ε.Υ. πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη.

10 Είναι ισχυρισμός του αιτητή, όπως αυτός προβάλλεται στη γραπτή του αγόρευση, ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη της δέουσας αιτιολογίας.

15 Σύμφωνα με τη νομολογία μας, απαραίτητο στοιχείο νομιμότητας όλων των διοικητικών πράξεων και/ή αποφάσεων, είναι η επαρκής αιτιολογία τους που είτε περιέχεται στην ίδια τη διοικητική απόφαση, είτε συνάγεται σε ικανοποιητικό βαθμό ή συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου. Η αιτιολογία

20 είναι επαρκής όταν δεν αφήνει το Δικαστήριο ή οποιοδήποτε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο σε οποιαδήποτε αμφιβολία, αναφορικά με τη φύση της. Μόνο η ύπαρξη επαρκούς αιτιολογίας επιτρέπει την

25 αποτελεσματική διεξαγωγή του αναγκαίου δικαστικού ελέγχου των διοικητικών πράξεων και εμποδώνει την εμπιστοσύνη των διοικουμένων στη Διοίκηση. Η δέουσα αιτιολογία, επιβάλλεται για διευκόλυνση διαπιστώσεως για την ορθή εφαρμογή του Νόμου και άσκηση δικαστικού

30 ελέγχου. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για απόφαση συλλογικού οργάνου, ισχύει η περί αιτιολογίας υποχρέωση και τούτο διότι σε μια τέτοια περίπτωση η απόφαση είναι το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών των οργάνων.

35 Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι στο Παράρτημα Β' της ένστασης, που είναι η συνεδρίαση της Ε.Ε.Υ. με ημερομηνία 6/3/90, κατά την οποία λήφθηκε η επίδικη απόφαση, πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας.

40 Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίστηκε ότι το συλλογικό όργανο δεν έχει υποχρέωση να καταγράψει στο σχετικό πρακτικό όλα τα στοιχεία που έλαβε υπόψη για

κάθε ένα από τους υποψηφίους και υποστήριξε τη θέση της με τις υποθέσεις *Mouzouris v. Republic* (1972) 3 C.L.R. 43, *Ierides v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 9, *Vassos Eliades Ltd. v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 293 και στην Αναθεωρητική Έκφραση αρ. 790 *Παρασκευής Ζένιου Ευαγγέλη και Άλλου ν. Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 27/2/90. 5

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υποστήριξε ότι στην παρούσα απόφαση η αιτιολογία μπορεί να συναχθεί από το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των υπηρεσιακών εκθέσεων, καθώς επίσης και των πρακτικών τα οποία είναι κατατεθειμένα ως Παραρτήματα στην ένσταση. 10

Το σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά της 6/3/90, ημερομηνία λήψεως της προσβαλλόμενης απόφασης, αναφέρει: 15

"Η Επιτροπή αφού μελέτησε την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου επανεξετάζει το όλο θέμα κάτω από το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε στις 15/9/83, οπότε είχε ληφθεί αρχικά η ακυρωθείσα απόφαση. 20

Η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων αποφασίζει ως εξής: 25

ΑΞΙΑ

Για την αξιολόγηση των υποψηφίων ως προς την αξία η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων των υποψηφίων (προσωπικών και υπηρεσιακών εκθέσεων) και το σύνολο των υπηρεσιακών τους εκθέσεων, δίδοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες εκθέσεις. 35

ΠΡΟΣΩΝΤΑ

40

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

5 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας λαμβάνοντας υπόψη την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων συνεκτιμώντας τα κριτήρια αυτά και δίδοντας στο καθένα τους τη δέουσα βαρύτητα, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι οι κύριοι Γιαννακού
10 Ιωάννης, Παπαφώτη - Λοϊζίδου Έλλη, Παπανικολάου Λεύκιος και Πολυδώρου Αναστάσιος, είναι οι επικρατέστεροι για προαγωγή στις υπό πλήρωση θέσεις".

15 Η Ε.Ε.Υ. μετά προέβηκε σε σύγκριση των ενδιαφερομένων μερών με κάθε ένα από τους υποψηφίους που υπερέιχαν σε αρχαιότητα και κατέληξε στα εξής:

20 "Με βάση τα πιο πάνω η Επιτροπή αποφασίζει να προσφέρει προαγωγή στη θέση Επιθεωρητή Β' Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης στους ακόλουθους, αναδρομικά από 16/9/83:

25 Γιαννακού Ιωάννη
Παπαφώτη-Λοϊζίδου Έλλη
Παπανικολάου Λεύκιο
30 Πολυδώρου Ανδρέα".

Όπως φαίνεται από τις σελίδες 5 και 6 του πιο πάνω πρακτικού, η Ε.Ε.Υ. προέβηκε σε πλήρη έρευνα και δίνει σαφή αιτιολογία γιατί επέλεξε για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη, έναντι των υπολοίπων υποψηφίων. Η
35 Ε.Ε.Υ. προχωρεί και δίνει ρητή αιτιολογία γιατί αποφάσισε να επιλέξει για προαγωγή τα 4 ενδιαφερόμενα μέρη και ταυτόχρονα δίνει τις παρατηρήσεις της αναφορικά με τους μη επιλαχόντες υποψηφίους. Αν και ο αιτητής δεν κατονομάζεται, εντούτοις είναι φανερόν από εξέταση των
40 σελίδων 5 και 6 του εν λόγω πρακτικού, ότι η Ε.Ε.Υ. προέβηκε σε σύγκριση μεταξύ όλων των υποψηφίων πριν αποφασίσει να προσφέρει προαγωγή στα 4 ενδιαφερόμενα μέρη. Ειδικότερα, η φράση "Οι υπόλοιποι υποψήφιοι υστερούν από τους επιλεγέντες σε αρχαιότητα και δεν

παρουσιάζει κανέναν υπεροχή έναντι αυτών σε αξία", η οποία είναι η πρώτη παράγραφος της σελίδας 6 των πρακτικών της συνεδρίας της Ε.Ε.Υ. ημερομηνίας 6/3/90, αποδεικνύει ότι όλοι οι υποψήφιοι λήφθηκαν υπόψη και ότι ο λόγος για τον οποίο ο αιτητής δεν επιλέχθηκε ήταν ότι υστερούσε σε αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών και δεν υπερείχε έναντι αυτών σε αξία. 5

Ο δεύτερος νομικός ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι η αιτιολογία και η προσέγγιση της Ε.Ε.Υ. κατά τη διαδικασία πλήρωσης των υπό κρίση θέσεων, δεν ανταποκρίνεται προς τα γεγονότα της υπόθεσης και η ενέργεια αυτή της Ε.Ε.Υ. αποτελεί υπέρβαση εξουσίας και ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί. 10

Ο ισχυρισμός αυτός είναι ανυπόστατος. Όπως έχω αναφέρει πιο πάνω, είναι φανερόν από τα πρακτικά της Ε.Ε.Υ. όπως φαίνεται στο Παράρτημα Β', της ένστασης, σελίδες 5 και 6, η Ε.Ε.Υ. έκανε ιδιαίτερη μνεία και σύγκριση με τα ενδιαφερόμενα μέρη και τους υποψήφιους που ήταν αρχαιότεροι ή υπερείχαν σε αξία και/ή σε προσόντα από αυτούς. Ο αιτητής υστερούσε από τους επιλεγέντες σε αρχαιότητα και ήταν ίσος σε προσόντα και σε αξία. Κατά συνέπεια δεν προκύπτει κανένας λόγος που να δηλώνει ότι η Ε.Ε.Υ. υπερέβηκε την εξουσία που της παρέχεται από το Νόμο. 15 20 25

Ο δικηγόρος του αιτητή επισήμανε ότι μέρος του πρακτικού που αναφέρεται στη σελίδα 7 του Παραρτήματος Β, αναφέρει ότι οι Χριστοδουλίδης Χριστάκης και Σωτηριάδης Κλείτος, υπερέχουν από τους υπόλοιπους υποψήφιους ως προς τα νόμιμα κριτήρια, προσέγγιση η οποία κατά την άποψη του δικηγόρου του αιτητή ενισχύει τη θέση του για έλλειψη αιτιολογίας, πλάνη περί τα πράγματα και υπέρβαση εξουσίας. Το σχετικό απόσπασμα αναφέρει τα εξής: 30 35

"Η Επιτροπή αφού μελέτησε τους φακέλους (προσωπικούς και υπηρεσιακών εκθέσεων) τόσο των εν λόγω Διευθυντών, όσο και των υπόλοιπων υποψηφίων για τις θέσεις Επιθεωρητή Β' Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης κατά την πλήρωση των θέσεων που αποφασίστηκε στις 23.11.1987 και αφού έλαβε 40

υπόψη

5 (α) τα νόμιμα κριτήρια (αξία, προσόντα και αρχαιότητα), συνεκτιμώντας τα κριτήρια αυτά και δίδοντας στο κάθε ένα τους τη δέουσα βαρύτητα.

10 (β) τα όσα έχουν αναφερθεί πιο πάνω, σχετικά με την υπηρεσιακή αποκατάσταση των εκπαιδευτικών που ακυρώθηκε προαγωγή τους από το Ανώτατο Δικαστήριο,

15 βρίσκει ότι οι κοι Χριστοδουλίδης Χριστάκης και Σωτηριάδης Κλείτος υπερέχουν από τους υπόλοιπους υποψηφίους ως προς τα νόμιμα κριτήρια".

20 Ο ισχυρισμός του αιτητή δεν ευσταθεί καθότι αυτά αφορούν διαφορετική διοικητική απόφαση από την υπό εξέταση απόφαση. Συγκεκριμένα αφορούν πλήρωση θέσεων Επιθεωρητή Β', Γενικών Μαθημάτων Δημοτικής Εκπαίδευσης που ίσχυαν από 1/12/87 και όχι από 16/9/83 και όταν η Ε.Ε.Υ. βρίσκει ότι "οι κ.κ. Χριστοδουλίδης Χριστάκης και Σωτηριάδης Κλείτος υπερέχουν από τους υπόλοιπους υποψηφίους ως προς τα νόμιμα κριτήρια", τα ενδιαφερόμενα μέρη στην υπό εξέταση υπόθεση, δεν
25 περιλαμβάνονται στους "υπόλοιπους υποψηφίους" για τις θέσεις αυτές, αφού αυτοί είχαν ήδη προαχθεί στην επίδικη θέση από 16/9/83. Εξάλλου, οι δύο θέσεις προαγωγής από 1/12/87 κενώθηκαν λόγω της αναδρομικής προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση, από 16/9/83.

30 Για τους πιο πάνω λόγους, έχω καταλήξει ότι στην προκειμένη περίπτωση ο αιτητής δεν κατόρθωσε να αποδείξει οποιαδήποτε υπεροχή έναντι των ενδιαφερομένων μερών και η απόφαση της Ε.Ε.Υ. να
35 επιλέξει για προαγωγή τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν εύλογα επιτρεπτή.

40 Ενόψει των πιο πάνω, η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.